

Nabożeństwa w naszej parafii

02.07 środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych	godz. 9 ⁰⁰
05.07 sobota	Wsienoszczojne Bdienije	godz. 17 ⁰⁰
06.07 niedziela	Niedziela IV po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia	godz.10⁰⁰
09.07 środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych	godz. 9 ⁰⁰
11.07 piątek	Wsienoszczojne Bdienije	godz. 17 ⁰⁰
12.07 sobota	Św. Apostołów Piotra i Pawła. Święta Liturgia. Wsienoszczojne Bdienije	godz. 9⁰⁰ godz. 17⁰⁰
13.07 niedziela	Niedziela V po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia	godz.10⁰⁰
16.07 środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych	godz. 9 ⁰⁰
19.07 sobota	Wsienoszczojne Bdienije	godz. 17 ⁰⁰
20.07 niedziela	Niedziela VI po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia	godz. 10⁰⁰
23.07 środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych	godz. 9 ⁰⁰
26.07 sobota	Wsienoszczojne Bdienije	godz. 17 ⁰⁰
27.07 niedziela	Niedziela VII po Pięćdziesiątnicy. Święta Liturgia.	godz. 10⁰⁰
30.07 środa	Święta Liturgia i wspomnienie zmarłych	godz. 9 ⁰⁰

Gazetka Parafii Św. Jana Klimaka na Woli w Warszawie

ul. Wolska 138/140
01-126 Warszawa
tel.. 22 836 68 16
fax. 22 836 88 16
www.prawoslawie.pl

Liturgia Św.:
niedziela – godz. 10⁰⁰
środa i święta – godz. 9⁰⁰

Nabożeństwa wieczorne:
sobota i wigilie świąt – godz. 17⁰⁰
**Kancelaria Parafii i Zarządu
Cmentarza czynna:**
pon. – czw. od 9⁰⁰ do 15⁰⁰
pt. od 9⁰⁰ - 13⁰⁰

PKO BP 56 1020 1185 0000 4302 0109 8904

Prosimy o ofiary do skarbonki na pokrycie kosztów druku gazetki.

W Naszej Parafii

Parafia Prawosławna św. Jana Klimaka w Warszawie, 1 lipca 2014, nr 7 (63)

Święci Apostołowie Piotr i Paweł

Apostół Piotr - Był synem Jonasza, rybaka z Betsaidy, bratem Apostoła Andrzeja. W młodości wraz z rodzicami przeniósł się do Kafarnaum. Tam podczas cudownego połowu ryb spotkał Zbawiciela. Jeszcze jako Szymon został wezwany przez Chrystusa. Poszedł za Jezusem i dalsze Jego życie przeplatały cuda Chrystusa, których był świadkiem i uczestnikiem. Wzbudziło to w nim wielką wiarę i zapał, dzięki temu został jednym z najbliższych uczniów Jezusa. Był świadkiem takich zdarzeń jak: Przemienienie Pańskie, wskreszenie córki naczelnika synagogi, modlitwy w Sadzie Getsemańskim. Jako jedyny chodził po wodzie i jako pierwszy wyznawał Chrystusa Synem Bożym. Jednocześnie jednak był osądzany przez Jezusa (Mt. 16,22-23) gdy próbował sprzeciwić się Jego „planom”. Wyrzeczenie się Zbawiciela - trzykrotne zaparcie, było dla Apostoła osobistą tragedią. Jak mówi Pismo Święte, Piotr gorzko zapłakał. Święta Tradycja dodaje, że już zawsze tak czynił gdy usłyszał głos koguta. Ten żal spowodował, iż Chrystus wybaczył mu. Już przy pierwszym objawieniu po swym Zmartwychwstaniu nakazuje

Św. Marii Magdalenie aby: „*poszła i powiedziała uczniom i Piotrowi*” (Mk 16,7). Mimo, że na drugim miejscu, to mimo wszystko Zbawiciel nie zapomina o Piotrze. Potem po trzykrotnym pytaniu Chrystusa „*czy kochasz Mnie?*” Apostoł został przywrócony do grona uczniów. Po zejściu Ducha Świętego w Dniu Pięćdziesiątnicy rozpoczął aktywną działalność. Ap. Piotr wygłosił płomienne kazania, po których nawróciło się trzy tysiące osób, a po drugim pięć tysięcy. Uzdrowił kalekę przy drzwiach świątyni. Nauczał w Samarii. W Joppie wskrzesił martwą Tabitę. Został uwięziony i skazany na śmierć przez Heroda i w cudowny sposób uwolniony przez Anioła. Opuścił Jerozolimę i udał się do Antiochii Syryjskiej. Nauczał w Azji Mniejszej i Egipcie, gdzie według Tradycji, swego ucznia Ewangelistę Marka uczynił biskupem Aleksandrii. Ostatecznie z rozkazu cesarza Nerona został aresztowany i w 57 r. skazany na ukrzyżowanie. Jak podaje Tradycja nie czując się godnym umierać tak jak Chrystus poprosił aby ukrzyżowano go głową w dół. Relikwie Apostoła Piotra znajdują się w soborze Św. Piotra w Watykanie. Apostoł Piotr pozostawił dwa listy soborowe do Żydów w diasporze.

Godną uwagi jest kwestia pobytu Ap. Piotra w Rzymie. Czy był tam Apostoł? Jeśli był to jak długo? Tradycja rzymskokatolicka uważa iż, Apostoł przyniósł wiarę do Stolicy Imperium. Był pierwszym biskupem i ok. 25 lat przebywał w mieście.

Co do pojawienia się chrześcijaństwa w Rzymie najprawdopodobniej pojawiło się ono wraz z powracającymi z Jerozolimy Żydami, którzy w 33 roku byli świadkami Zstąpienia Świętego Ducha na Apostołów. Przyjęcie lat trzydziestych I wieku jako daty początku chrystianizacji Rzymu zdaje się podkreślać 11 werset 13 rozdziału Listu Ap. Pawła do Rzymian, gdzie czas chrztu Apostoła postawiono w parze z nawróceniem Rzymian: „*...albowiem teraz bliższe jest nasze zbawienie niż kiedy uwierzyliśmy*”.

Jeżeli chodzi o pobyt Ap. Piotra w mieście, to nie mogło nastąpić to przed połową lat 60-tych. O Piotrze wiemy, iż w latach 34 - 35 pomagał nawracać Samarian. W 37 - 38 spotkał się z Pawłem w Jerozolimie. W 44 r. został uwięziony przez Agrypę. W 51 r. uczestniczył w Soborze Apostolskim. W 52 - 53 spotkał się z Pawłem w Antiochii. Potem zaś podróżował na wschodzie. Jak widzimy więc nie miał możliwości dłuższego przebywania w Rzymie. Czy jednak był tam w ogóle? W 59 r. Ap. Paweł napisał list do Rzymian. Nie pozdrowił w nim Piotra (a więc nie było go w tym czasie w mieście). Zaznaczył jednocześnie w 15 wersecie w rozdziale 20 Listu do Rzymian, że nigdy nie budował na cudzych fundamentach: „*A przy tym chlubą moją było głosić ewangelię nie tam, gdzie imię Chrystusa było znane, aby nie budować na cudzym fundamencie*”. Świadczy to, iż do 59 r. Św. Piotr nie miał nic wspólnego z Rzymem. Nie było go w mieście i w latach 62 - 63,

przebywający tu w areszcie Paweł nie wspominał o nim. Zaś z relacji spotkania Pawła z miejscowymi Żydami możemy wywnioskować, iż do niego nie było tu Apostołów: „*A oni rzekli do niego: Nie otrzymaliśmy z Judei żadnych listów w twojej sprawie ani też nikt z braci nie przybył, który by o tobie coś złego doniósł lub powiedział. Ale pragniemy usłyszeć od ciebie, co myślisz, gdyż wiadomo nam o tej sekcie, że wszędzie jej się przeciwstawiają*” (Dz 28,21 - 22). Będąc w Rzymie Ap. Paweł wysłał listy do Efezjan, Kolosjan i Filemona w żadnym z nich nie wymienił imienia Ap. Piotra. Najprawdopodobniej mógł więc On pojawić się w mieście dopiero po wyjeździe Pawła, a więc nie wcześniej niż w 64 r. Nie mógł też być pierwszym biskupem miasta. Apostołowie bowiem nigdy tak nie czynili. Służbę swą rozumieli jako posługę całemu Kościołowi a nie konkretnej społeczności. W praktyce mieli pozostawianie biskupów w kościołach które założyli. Tak np. czynił Ap. Jan w Azji Mniejszej pod koniec I w. W najstarszych spisach biskupów Rzymu na czołowych miejscach figurują: Lin, Anaklet i Klemens. Tam również nie ma imienia Ap. Piotra.

Apostoł Paweł - Szaweł pochodził z plemienia Benjamina, z rodziny faryzeusza z Tarsu. Był bardzo dobrze wykształconym hellenistą. Posiadał obywatelstwo rzymskie, które dawało mu szereg praw, np. możliwość podróżowania po terytorium całego państwa bez dodatkowych dokumentów. Był niskiej postury i słabego zdrowia. Przybył do Jerozolimy aby pod okiem słynnego Gamaliela przygotować się do stanu rabina. Stał się fanatykiem religijnym. Chciał poświęcić się obronie wiary przed wrogami a za takich uznał chrześcijan. Był jednym z ich najgorliwszych prześladowców (płaszczce złożone u jego stóp podczas zabójstwa arcydiakona Stefana symbolizowały, że to właśnie jego uważano za przywódcę).

Gdy chrześcijanie opuścili Jerozolimę udał się do Damaszku aby i tam kontynuować prześladowania. Po drodze do Damaszku w cudowny sposób został nawrócony. Po przybyciu do Damaszku został ochrzczony przez przywódcę Ananiasza (Dz 9). Nauczał w Damaszku a następnie udał się do Arabii, aby przemyśleć swoje położenie. Wrócił i gorliwie nauczał. Żydzi przygotowali na niego zamach. Uciekł do Jerozolimy. W Jerozolimie zapamiętano go jako fanatycznego prześladowcę i chrześcijanie go bali się. Dopiero Ap. Barnaba wprowadził go do społeczności chrześcijan w Jerozolimie. Następnie przez krótki czas głosił Ewangelię w rodzinnym Tarsie. Na wezwanie Barnaby przybył do Antiochii. Pomagał kierować Kościołem. Następnie wybrany przez Ducha Św. udał się w podróże misyjne. Apostoł Paweł odbył 3 podróże misyjne, w których głosił słowa Ewangelii wielu narodom, nawracając je.